

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 24.925 van 24 maart 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 13 augustus 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juli 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. BUYTAERT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Soedanese nationaliteit te bezitten en uit Lagawa in Zuid-Kordofan afkomstig te zijn. U bent een Massalit van etnische origine. Daar uw ouders op jonge leeftijd overleden, groeide u samen met uw broer Nizar op bij uw grootouders in Lagawa. Jullie leefden er onder bescherming van de stam Misseriya. Na uw lager onderwijs begon u op het land te werken. Begin mei 2006 wilde de politie jullie gronden in beslag nemen omdat er zich mogelijks olie zou bevinden. Uw grootvader weigerde, waarna het tot een handgemeen kwam met de aanwezige agenten. Uw broer kwam tussen, haalde een mes boven en bracht verschillende steken toe aan een agent. De andere agenten overmeesterden uw broer en brachten hem nadien weg. De verwonde agent overleed later. Enkele dagen later vernam u dat uw broer werd opgesloten in de gevangenis van El Obeid. Jullie grond werd ook afgezet door de politie om te vermijden dat deze velden nog door jullie zouden betreden worden. Verschillende leden van de Misseriya wilden zich wreken voor de dood van de betrokken agent, die ook een Misseriya was. Uw grootvader vroeg u in de woning te blijven en ging met enkele vrienden de vader van de overleden agent bezoeken. Het door uw grootvader voorgestelde bloedgeld werd echter niet aanvaard door de vader van de overleden agent. Deze man liet weten dat hij nooit compensatie zou aanvaarden voor de dood van zijn zoon en verklaarde dat hij u dood wilde. Eind mei 2006 vernam u ook dat uw broer ter dood was veroordeeld en geëxecuteerd werd. U

bleef zich verschuilen in de woning en dook korte tijd later onder bij Mokhtar en Maghid El Zine, vrienden van uw grootvader. Op 2 juni 2006 kwamen de autoriteiten bij uw grootvader langs op zoek naar u, om u mee te nemen voor de verplichte militaire dienst. Ze doorzochten de woning en gaven uw grootvader nog mee dat u grote problemen zou krijgen indien u zich niet snel zou aanmelden. Volgens uw grootvader was deze oproeping voor dienstplicht maar een manier van de familie van de overleden agent om zich van u te ontdoen. Op een dag kreeg u van uw grootvader te horen dat de militaire politie een tweede keer was gekomen op zoek naar u. Op 26 augustus 2006 vertrok u in het gezelschap van een zekere Amar naar Khartoem. Daags nadien ontmoette u sheikh Eddine Mohammed Othman. Uw grootvader had u gezegd dat hij u zou helpen naar Londen te reizen. Op 3 september 2006 vertrok u samen met de sheikh naar de luchthaven. Via Egypte reisde u per vliegtuig naar België. Op 5 september 2006 wendde u zich tot de gebouwen van de Belgische asielinstanties en startte u er een eerste asielpcedure. Deze asielpcedure werd op 19 juli 2007, bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw beroep bij de Raad van State tegen deze beslissing werd bij beschikking van 24 september 2007 niet toelaatbaar bevonden. Op 30 oktober 2007 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U haalde tijdens uw tweede asielaanvraag bovendien aan in Soedan vervolging te vrezen omwille van desertie (weigering dienstplicht) en omdat u asiel vroeg in een ander land.

B. Motivering

Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat u uw tweede asielaanvraag volledig baseert op de feiten en gebeurtenissen zoals u naar voor bracht tijdens uw eerste asielaanvraag. Bij arrest van 19 juli 2007 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen echter de beslissing van de Commissaris-generaal, namelijk dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw vermeende etnische origine als Massalit enerzijds, noch aan uw vermeende herkomst uit Lagawa (Zuid-Kordofan) anderzijds. Ook tijdens uw tweede asielpcedure maakte u niet aannemelijk dat er in uw hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen. Ook kan er in uw hoofde niet worden besloten tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tijdens het gehoor van uw tweede asielaanvraag bleek u immers niet in staat om de appreciatie van deze vaststellingen (tijdens uw eerste asielpcedure) te wijzigen. Voor wat betreft het eerder vastgestelde niet aannemelijk maken van uw etnische afkomst, verklaarde u niet juist te zijn begrepen door de tolk en dossierbehandelaar tijdens uw eerste asielaanvraag. U stelde dat de mensen op het CGVS niet hadden begrepen wat u met 'rotana' (i.e. dialect) bedoelde (gehoorverslag dd. 5 juni 2008, p. 2). Wanneer u nadien door de interviewer van het Commissariaat-generaal werd gevraagd of u het 'rotana' van de Massalit dan wél spreekt, stelde u uitdrukkelijk het Massalit te kennen, hoewel u toch beter Arabisch spreekt (gehoorverslag dd. 5 juni 2008, p. 2). Na een korte taalttest bleek u echter geen enkel woord in het Massalit te kennen. Wanneer u uiteindelijk de mogelijkheid werd gegeven om eender welk woord uit het Massalit te geven, vroeg u zich luidop af "hoe u woorden zou kunnen geven opdat [de dossierbehandelaar van het CGVS] nadien zou kunnen zeggen dat ze niet correct zijn". U verklaarde verder dat u "enkel woorden kan zeggen in uw specifiek accent, maar dat u bang bent dat [de dossierbehandelaar van het CGVS] dit niet zou begrijpen" (gehoorverslag dd. 5 juni 2008, pp. 4-5), wat bezwaarlijk als antwoord kan dienen op de aan u gestelde vraag. Met een dergelijk ontwijkend antwoord slaagde u er nogal vanzelfsprekend niet in de eerdere vaststelling, als zou u uw etnische afkomst niet aannemelijk kunnen maken, te wijzigen.

Verder kon u ook geen afdoende verklaring vormen voor wat betreft uw gebrekkige kennis van uw vermeende regio van herkomst, zoals vastgesteld tijdens uw eerste asielaanvraag. U verklaarde dat u tijdens uw eerste asielaanvraag werd gedwongen en onder druk werd gezet om een antwoord te geven, terwijl u eigenlijk geen buurtdorpen van Lagawa kende. U beklaagde zich bovendien over het feit dat er tijdens uw eerste asielaanvraag eerst twee uur over uw problemen werd gesproken en pas dan vragen werden gesteld over uw vermeende regio van herkomst, terwijl u liever zou gehad hebben dat er eerst vragen over de regio rond Lagawa werden

gesteld (gehoorverslag dd. 5 juni 2008, p. 6). Ook wanneer u tijdens het gehoor van uw tweede asielaanvraag werd gevraagd naar dorpen in de nabije omtrek van Lagawa, bleek u daartoe echter niet in staat. U verklaarde enkel steden en stammen te kennen, die u zou geleerd hebben tijdens uw lager onderwijs (gehoorverslag dd. 5 juni 2008, pp. 6-7). Blijkt nu dat u slechts één stad binnen de omtrek van ongeveer 50 kilometer van Lagawa kon vermelden (zie informatie bijgevoegd in het administratief dossier, alsook gehoorverslag dd. 5 juni 2008, p. 7 en p. 9)), wat toch minstens opmerkelijk is voor iemand die heel zijn leven in Lagawa zou gewoond hebben (gehoorverslag dd. 5 juni 2008, p. 7). Wanneer u nogmaals werd gevraagd naar omliggende dorpen, kon u er geen enkel opnoemen (gehoorverslag dd. 5 juni 2008, p. 6). Dergelijke antwoorden stellen de Commissaris-generaal echter niet in staat om de vaststellingen uit uw eerste asielaanvraag te wijzigen.

Ter vaststelling van uw vermeende etnische origine en herkomst, legde u tijdens uw tweede asielaanvraag wel een geboorteakte (met het nummer 0693969/567991/45462, uitgereikt op 02 augustus 1989) neer. Er moet echter worden opgemerkt dat het document in casu overduidelijk een (ingescande) kleurkopie betreft, en geenszins een origineel document, zoals u beweerde tijdens uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (gehoorverslag dd. 22 november 2007, punt 36). Aan een dergelijk kopie kan dan ook geen bewijswaarde worden toegekend, te meer daar uw vermeende herkomst en origine reeds werden betwijfeld door de Commissaris-generaal (en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen). Ook het tijdens uw eerste asielaanvraag neergelegde (originele) nationaliteitsbewijs bevat een bevreemdende verdwijning/verwijdering van de 'plaats van afgifte'. U legt met andere woorden geen enkel aannemelijk (begin van) bewijs neer omtrent uw vermeende origine en herkomst, terwijl u bovendien op geen enkele manier deze origine of herkomst aannemelijk kan maken aan de hand van eenvoudige vragen omtrent uw regio van herkomst, gesteld door de interviewer van het Commissariaat-generaal.

Gelet op het bovenstaande kan geen geloof gehecht worden aan uw beweerde etnische origine en afkomst van Lagawa, waardoor geen geloof kan gehecht worden aan de problemen die u daar situeert. Bijgevolg kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Wat betreft uw vrees vervolgd te zullen worden omwille van het weigeren van de dienstplicht, dient te worden vastgesteld dat u tijdens uw eertse asielprocedure verklaarde dat uw grootvader meende dat u werd opgeroepen omwille van de problemen die u had met de Misseriya-stam in Lagawa (zie gehoorverslag CGVS eerste asielaanvraag, dd. 16/2/2007, p.14). Aangezien echter geen geloof gehecht kan worden aan uw beweerde afkomst van Lagawa en uw problemen aldaar, geldt dus hetzelfde voor uw beweerde vrees voor vervolging omwille van dienstweigering.

Aangaande uw vrees, bij terugkeer naar Soedan, problemen te zullen hebben omwille van uw asielaanvraag in een ander land, dient te worden opgemerkt dat, uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie kopie in uw administratief dossier), nergens blijkt dat dit, tenzij voor Darfurezen, ernstige problemen zou kunnen veroorzaken voor Soedanese asielzoekers.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te

brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van artikel 52 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: Vreemdelingenwet), schending van het zorgvuldigheidsbeginsel (algemeen rechtsbeginsel).

Het Commissariaat-generaal heeft verzoeker een aantal vragen gesteld over zijn taal en zijn streek van afkomst. Verzoeker haalt aan dat het niet verwonderlijk is dat hij het dialect niet machtig is dat door de Massalit wordt gesproken en waarvan hij evenmin de naam kent. Verzoeker benadrukt dat zijn grootvader afstamt van de Massalit, maar dat zowel zijn beide ouders als de rest van de familie in Lagawa zijn geboren, waar men enkel Arabisch spreekt. Betreffende zijn beperkte geografische kennis van de streek van Lagawa, haalt verzoeker aan dat hij van kinds af enkel in Lagawa vertoefde en zich na de feiten diende schuil te houden en de woning niet meer verliet. Verzoeker verklaart dat zijn aangehaalde onwetendheid omtrent de oorlog in Lagawa dient bekeken te worden in het licht van zijn asielrelaas en zijn leeftijd.

3.2. Verzoeker concretiseert niet hoe artikel 52 van de Vreemdelingenwet zou geschonden zijn zodat dit onderdeel van het middel niet dienstig wordt aangevoerd.

De Commissaris-generaal gaat, om zich een juist beeld te vormen van de situatie waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn vluchtelingenverklaring, alle objectieve gegevens na die hij nodig heeft om zijn beslissing te kunnen nemen. Bij de beoordeling van de zaak houdt hij rekening met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij vroegere asielaanvragen. Geen enkele wetsbepaling verbiedt immers dat, in het kader van een meervoudige asielaanvraag, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere asielaanvragen bekend waren.

In casu is het pertinent dat verzoekers eerste asielaanvraag bedrieglijk was doordat hij het dialect van de Massalit niet kende en evenmin kon benoemen en hij geen elementaire kennis bezat aangaande zijn beweerde streek van herkomst (administratief dossier, map eerste asielaanvraag, stuk A).

De bestreden beslissing is gesteund op de herhaalde vaststelling dat verzoeker ondanks zijn bewering, na een korte taaltest, niet in de mogelijkheid blijkt te zijn om Massalit te spreken (administratief dossier, stuk 3, p.2-3). Evenmin blijkt verzoeker, gelet op de voorhanden zijnde landeninformatie, in de mogelijkheid te zijn om het reeds vastgestelde gebrek aan kennis inzake dorpen en/of steden te herstellen (ibid., p.6-7). Verzoekers verweer - dat zijn ouders in Langawa wonen waar men enkel Arabisch spreekt en hij zich van kinds af aan altijd diende schuil te houden - is te dezen, mede gelet op de vaststellingen tijdens verzoekers eerste asielprocedure zoals deze blijken uit het administratief dossier, niet dienstig.

Verzoeker weerlegt de bestreden motivering niet aangaande de bijgebrachte documenten, in casu de geboorteakte en het nationaliteitsbewijs. De motivering, die steun vindt in het administratief dossier, is terecht en wordt door de Raad overgenomen.

De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is niet aangetoond aangezien verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord en de bestreden beslissing gesteund is op alle gegevens uit het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken.

De bestreden motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Het eerste middel is niet gegrond.

4.1. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 en van de motiveringsplicht. Verzoeker haalt aan dat in de bestreden beslissing op geen enkele mogelijke manier gemotiveerd wordt waarom hem niet de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

4.2. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst en dat hij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen. Bijgevolg is het niet mogelijk om in te schatten of er al dan niet een reëel risico op ernstige schade voorhanden is. Het reële risico moet immers in concreto worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke. Aangezien geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers beweerde etnische origine en afkomst van Lagawa, kan geen geloof gehecht worden aan de problemen die verzoeker daar situeert. Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vermoeden bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, en dit bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een asielzoeker. De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan verzoeker ontzegd.

Het tweede middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 24 maart 2009 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.